

Bemærkninger til forslaget

En skattereform for det 21. århundrede

Danmark behøver en selvforstærkende fremgang i beskæftigelse og velstand for at få råd til den velfærd, vi ønsker i fremtiden.

Men efter 9 års ubrudt fremgang går det lige nu den forkerte vej.

Derfor er der helt overordnet brug for en politik, der kan skabe ny dynamik i samfundet.

Det kræver også en ny skattepolitik, der spiller sammen med fremsynede initiativer i uddannelses- og arbejdsmarkedspolitikken og indretningen af de sociale ordninger.

Regeringens såkaldte skattestop udhuler hvert år skatterne med 1,5 mia. kr. De penge havner primært i lommerne på dem med de største ejendomme og jordbesiddelser. Ejer man en stor villa til 4 mio. kr., kan skattestoppet om 10 år nemt være blevet til en skattelettelse på 39.000 kr. årligt. Det er ikke retfærdigt. Men værre er det, at det blokerer for det vigtigste projekt i dansk skattepolitik – en betydelig lettelse af skatten på arbejde.

Socialdemokraterne ønsker :

- at arbejdsindsats belønnes mere
- at byrderne fordeles retfærdigt
- at skatterne gøres robuste i forhold til de åbne grænser

Derfor lægger vi op til en nytænkning om fordelingen af skatterne mellem borgerne indbyrdes, mellem borgere og virksomheder og mellem arbejdsindkomster og kapitalgevinster.

Men nytænkningen må ikke sætte det danske særpræg med en rimelig fordeling af goder og byrder over styr:

I Danmark har vi lagt vægt på et godt sikkerhedsnet for dem, der ikke kan klare sig selv. Og vi har lagt vægt på, at hospitaler, skoler og ældrepleje bliver betalt solidarisk over skatterne og ikke – som i mange andre lande – via privat forsikring og brugerbetaling.

Derfor har vi relativt høje skatter. Alligevel har de fleste danskere lige så meget tilbage efter skat som folk i vore nabolande, hvor man efter at have betalt lav

skat også skal betale højere præmier til social forsikring og høj brugerbetaling for de ydelser, danskerne får betalt over skatterne.

Sammenlignet med mange europæiske lande – og USA – betyder det, at vi i Danmark har større tryghed og bedre forbrugsmuligheder for mennesker med stor risiko for sygdom og arbejdsløshed og forholdsvis beskeden indkomst. Omvendt kræver vi i Danmark, at mennesker, der har en god indtjening og en ringe risiko, yder et større bidrag til fællesskabet.

En mere teknisk forskel er også, at virksomhederne i Danmark kun i ringe grad bidrager til skatteindtægterne, mens afgifter betalt direkte af virksomhederne andre steder i Europa yder afgørende bidrag til den sociale forsikring. Derfor har danske lønmodtagere opnået høj bruttoløn fra arbejdsgiverne, men afleverer til gengæld en større andel igen i form af direkte indkomstskat. Det betyder, at skattetrykket psykologisk opleves højere i Danmark, selv om nettolønnen efter skat for de fleste er fuldt konkurrencedygtig med nabolandene.

Socialdemokraterne ønsker at fastholde grundtrækene i den danske fordelingspolitik.

- Vort oplæg om fremtidens skattesystem har som sit hovedmål at nedsætte beskatningen på arbejdsindsats.
- Der er behov for fortsat at reformere finansieringen af velfærdssamfundet, så den er robust i forhold til internationaliseringen af økonomien og kan bidrage til større arbejdsudbud.

Der skal gennemføres en reel reduktion af skatten på arbejdsindsats. Det kræver bl.a. bidrag fra skat på kapital og ejendom samt en reduktion af fradragenes betydning.

Desuden er det hensigtsmæssigt yderligere at sænke det psykologisk oplevede skattetryk ved at flytte en væsentlig del af skatteopkrævningen over til et bidrag fra arbejdsmarkedet, der opkræves direkte hos arbejdsgiverne. Dermed tilnærmer vi os realiteterne om beskatningens niveau og indretning i de fleste nabolande. Det sidste illustreres af den følgende tabel 1.